

[Arbejds- og Socialministeren.]

maattet bøje sig for, at Socialreformen her har truffet det rette. De Udtryk, Loven anvendte, overlod maaske lidt for meget til Kommunernes Skøn, og Udvalgets Indsats paa dette Omraade bestaar derfor stort set kun i Forslag om ændrede Formuleringer paa Grundlag af de Erfaringer, som man fra de forskellige politiske Hold mener at have gjort.

Ingen kan være i Tvivl om, at jeg ikke har Hjertet med i de Lovforslag, jeg her forelægger.

Paa den anden Side er jeg som Arbejds- og Socialminister i Samlingsregeringen rede til at gennemføre Revisionen i den Samarbejdets Aand, som har præget Udvalgsarbejdet.

Udgangspunktet for dem, der ønskede Revisionen foretaget, har været en vis Mistillid til den sociale Lovgivning i det hele. De har erklæret, at fik vi ikke denne Revision nu, maatte vi være forberedte paa langt dybere gaaende Revisionskrav senere.

Nu har Udvalget enstemmigt indstillet de Forslag, jeg her forelagt. Men saa maa jeg ogsaa have Lov til at gaa ud fra, at der bliver Ro om denne Lovgivning. Jeg regner derfor med, at man vil respektere det Resultat, som Rigsdagen kommer til, og at den Enighed, som jeg her paaregner, vil forplante sig ud i Befolkningen og yderligere styrke den Lovgivning, hvis høje Standard har vakt Beundring langt ud over vort Lands Grænser.

Efter den Drøftelse, der allerede har fundet Sted i Pressen og paa Møder, er jeg klar over, at Forslagene vil komme til at gennemgaa en grundig Udvalgsbehandling. Idet jeg erklærer mig rede til i Udvalget at drøfte alle Enkeltheder, der kommer i Betragtning, og idet jeg paa ny skal henvise til de udførlige Bemærkninger til Forslagene, skal jeg anbefale disse til grundig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jeg har dernæst den Ære at forelægge det høje Ting *Forslag til Lov om Tilskud i Forhold til visse Frikontingenter i de anerkendte Arbejdsløshedskasser.*

De senere Aars Udvikling har medført, at Lovgivningen paa forskellige Omraader har maattet indrømme Medlemmer af de anerkendte Arbejdsløshedskasser Fritagelse for at betale Kontingent til Kasserne.

Dette er bl. a. sket ved Beskæftigelsesloven, ved Loven om Ungdomslejre og ved Loven om Kontingentfritagelse for de Arbejdere, der paa Grund af deres Arbejdsforhold i Udlandet er forpligtede til at be-

tale Medlemsbidrag til vedkommende udenlandske Arbejdsløshedsforsikring.

For Beskæftigelseslovens Vedkommende er det bestemt, at denne Fritagelse for at betale Medlemsbidraget ikke skal føres til Afdrag ved Beregningen af det offentlige Tilskud, men en tilsvarende Bestemmelse findes ikke i de to andre Love, jeg nævnte.

Det er imidlertid under de vanskelige Forhold, Arbejdsløshedskasserne har at kæmpe med, mindre rimeligt, at man berøver dem ikke blot Kontingentet for disse Medlemmer, men ogsaa de offentlige Tilskud, der bliver beregnet paa Grundlag af Kontingenterne.

Man maa nemlig erindre, at Kasserne skal understøtte disse Medlemmer, naar de fra Ungdomslejre kommer tilbage til det normale Arbejdsmarked, eller naar de kommer tilbage fra deres Beskæftigelse i Udlandet.

Forslaget gaar derfor ud paa, at de Kontingentfritagelser, der indrømmes Deltagere i Ungdomslejre og de Arbejdere, der er beskæftigede i Udlandet, ikke føres til Afdrag ved Beregningen af Stats- og Kommunetilskud.

For de Frikontingenter, der er indrømmet danske Arbejdere i Udlandet, skulde Loven gælde fra 1. April i Aar. Men for at erstatte Kasserne den væsentlige Del af det Tab, de har lidt, siden Kontingentfritagelsen for disse Arbejdere blev givet ved Loven af 1. Februar i Fjor, foreslaas det yderligere, at der stilles et Beløb paa indtil 1,25 Mill. Kr. til Raadighed til Fordeling mellem Kasserne i Forhold til de Stats-tilskud, de vilde have faaet, hvis Frikontingenterne ikke var blevet ført til Afdrag.

Efter de Beregninger, der er foretaget, skulde det foreslaaede Beløb dække $\frac{8}{9}$ af det Tilskud, Arbejdsløshedskasserne er gaaet Glip af.

Naar man ikke foreslaar simpelt hen at give Loven tilbagevirkende Kraft her, ligger det i, at der ikke godt — hvad angaar Arbejdere i Udlandet — kan træffes Kontrolforanstaltninger, der virker tilbage for saa langt et Tidsrum, som der her vilde blive Tale om.

Derimod kan man for de Medlemmer, der har deltaget i Ungdomslejr, naturligvis fuldt ud dokumentere Retten til Frikontingent, og derfor foreslaas det, at Loven paa dette sidste Omraade skal gælde med Virkning fra 1. April 1941.

Lovforslagets Gyldighed foreslaas begrænset for Tiden indtil den 1. Januar 1943, for saa vidt den ikke ved kongelig